

[Kjeld Olesen.]

gennem en kvindelig læge i Rødovre, som vel har været den, der har forårsaget, at sagen kom til offentlighedens kundskab, og inden jeg stillede spørgsmålet, gjorde jeg mig den tanke, hvad der ville være sket, om ikke vedkommende havde taget dette initiativ. Ja, så var intet ændret, og vedkommende havde fortsat boet sådan. Derfor er det, jeg mener, at det må være rimeligt og betryggende, at der foretages en almindelig gennemgang af forholdene for de personer, der i dag er anbragt i familiepleje. Og så kan man føje til: er det nok? For man stiller sig jo også det spørgsmål: hvordan kan det gå til, at åndssvageforsorgen kan godkende sådanne forhold for familiepleje? Jeg mener, at dette sidste også er vigtigt af hensyn til fremtidige tilfælde.

Socialministeren (Nathalie Lind): Hr. Kjeld Olesen har spurgt mig, om jeg vil sikre, at mennesker, som af åndssvageforsorgen er anbragt eller vil blive anbragt i familiepleje, lever under betryggende forhold, og der henvises både i den skriftlige og nu også i den mundtlige begrundelse til den stærkt omtalte sag om en 38-årig mand.

Når man i åndssvageforsorgen taler om familiepleje eller rettere i denne forbindelse fremmedpleje, så tænker man på tilfælde, hvor en af forsorgens klienter på samme sted har ophold og arbejde, som det f. eks. er tilfældet i landbrug eller gartneri. Det er en gammel forsorgsform, og vi er jo alle bekendt med, at det i lange tider var den eneste mulighed, man havde for under beskyttede former at skaffe klienterne ophold uden for institutionen.

I det sidste årti er denne forsorgsform anvendt i stadig mindre omfang både af forsorgsmæssige grunde og som følge af samfundsudviklingen, især strukturændringen i landbruget. Ud fra et forsorgsmæssigt synspunkt har man ønsket at skabe andre former for beskyttet bolig end den klassiske familiepleje. Man er i gang med opbygning af pensionater og kollegier kombineret med etablering af beskyttede arbejdspladser, og forsorgen forsøger til stadighed inden for de økonomiske og personalemæssige rammer at udvide kapaciteten på dette område. Men forsorgen har ikke

fundet det ønskeligt helt at opgive fremmedplejen, og det skyldes bl. a., at nogle klienter selv ønsker oplæring og arbejde i landbrug og gartneri f. eks. Herved opnår de pågældende at blive integreret i samfundet på en naturlig måde, og integration i samfundet er jo det, vi alle ønsker for forsorgens klienter. Men hertil kommer også, at de ofte får en familiær stilling, som kan give dem en værdifuld kontakt i modsætning til den isolation og ensomhed, som samfundet ofte byder de åndssvage.

Endvidere er forholdet det, at alternativet til fremmedplejen på forsorgens nuværende stade ofte ville være ophold på en af forsorgens institutioner, men det er klart, at forudsætningen for anvendelsen af fremmedpleje og af kontrolleret familiepleje i det hele taget er, at der føres et fornødent tilsyn.

Om den konkrete sag kan jeg oplyse, at socialstyrelsen har meddelt, at man har iværksat en undersøgelse for at finde frem til, om der har været svigt fra medarbejderes side eller i systemet. Det foreligger dog allerede klart, at de boligforhold, der her er blevet tilbudt, ikke har opfyldt de krav, der bør stilles. Om der er tale om, at gældende lovbestemmelser er blevet overtrådt, vil man søge opklaret i forbindelse med undersøgelsen.

Socialstyrelsen har endvidere taget initiativ til at få oplysninger frem om det nuværende antal fremmedplejesteder og om standarden i boligmæssig henseende, og endvidere er det hensigten at udarbejde fælles regler for fremmedplejeanbringelser. Det er tanken at drøfte forslag til sådanne regler med socialledere inden for forsorgen og derefter forelægge det for åndssvageforsorgens centrale vejledende råd, således at de kan komme til at udtale sig, inden reglerne sættes i kraft. Hensigten med at udarbejde disse regler er selvsagt, at man ønsker at betrygge forholdene for klienterne, men samtidig ønsker man at opnå, at det kan gøres helt klart for plejehjemmet, hvilke fordringer forsorgen stiller.

Jeg vil bede socialstyrelsen om at underrette mig om resultatet af denne undersøgelse og om, hvilke konsekvenser man vil drage, og jeg vil være interesseret i at se, hvilke fællesregler man når frem til.